Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, ottaen huomioon OLAFin pyynnön ja sitä seuranneen vaatimuksen siitä, että jäsenvaltioiden viranomaiset kantavat polkumyyntitullit kaikista Taiwanista EU:hun tuoduista piimetallilähetyksistä lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piin tuonnissa 2.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 398/2004 (EUVL 2004, L 66) ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan piin tuonnissa, sellaisena kuin se on laajennettu koskemaan piin tuontia Korean tasavallasta riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Korean tasavalta, 25.5.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 467/2010 (EUVL 2010, L 131) mukaisesti, vaikkei OLAF ole esittänyt tai esittänyt riittäviä todisteita siitä, että Remagin Taiwanista tuoma pii on kiinalaista alkuperää, että unionin yleinen tuomioistuin

— velvoittaa vastaajan korvaaman kantajille aiheutuneet hakemuksessa määritetyt vahingot 8 prosentin vuotuisine viivästyskorkoineen ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu väitteeseen, jonka mukaan OLAF ohjeisti ja yllytti kansallisia hallintoviranomaisia rikkomaan yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 1 kohtaa ja 221 artiklan 1 kohtaa pyytämällä jäsenvaltioita kantamaan polkumyyntitullit ennen kuin tavaroiden alkuperää koskeva tutkimus oli vahvistettu väitettyjen tullien vanhentumisen välttämiseksi.

2. Toinen kanneperuste perustuu väitteeseen, jonka mukaan kun OLAF ei ottanut polkumyyntitullien kantamispyynnössään huomioon sitä tosiseikkaa, että piin uudelleenlastaus Kiinassa ei ole todiste siitä, että pii on kiinalaista alkuperää, se rikkoi hyvän hallinnon periaatetta ja velvollisuutta perustaa päätelmänsä perusteltuihin todisteisiin.

3. Kolmas kanneperuste perustuu väitteeseen, jonka mukaan kun OLAF väitti, että kaikessa piin tuonnissa Taiwanista oli kyse Kiinasta peräisin olevasta tavarasta, se ei ottanut huomioon muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevaa todistustaakkaa.

4. Neljäs kanneperuste perustuu väitteeseen, jonka mukaan väittämällä, että Taiwanissa käyty menettely oli riittämätön vahvistamaan taiwanilaisen alkuperän ottamatta huomioon käsitellyn piin käyttöä, OLAF ei ottanut huomioon alkuperäsääntöjä sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut.

5. Viides kanneperuste perustuu väitteeseen kantajan oikeuden puolustukseen loukkaamisesta.

Kanne 7.9.2016 – Deichmann v. EUIPO – Vans (palkin kuva kengän sivulla)

(Asia T-638/16)

(2016/C 392/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Deichmann SE (Essen, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Onken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Vans, Inc. (Cypress, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sijaintimerkki (palkin kuva kengän sivulla) – Rekisteröintihakemus nro 10 263 895

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.7.2016 asiassa R 408/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että väiteosaston 23.12.2014 tekemä päätös kumotaan, väite B 001919210 hyväksytään ja EU-tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus nro 10 263 895 hylätään

— toissijaisesti kumoaa neljännen valituslautakunnan 6.7.2016 asiassa R 408/2015-4 tekemän päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

— Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 säännön 2 kohtaa ja 20 säännön 1 ja 2 kohtaa ja asetuksen N:o 207/2009 151 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu sekä oikeusvarmuuden periaatetta ja taannehtivuuskieltoa on jätetty noudattamatta.

Kanne 8.9.2016 – GEA Group v. komissio

(Asia T-640/16)

(2016/C 392/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat I. du Mont ja C. Wagner)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission 29.6.2016 tekemän päätöksen C(2016)3920, jolla muutettiin EY:n perustamissopimuksen ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/38589 – Lämpöstabilisaattorit) 11.11.2009 tehtyä komission päätöstä K(2009) 8682 lopullinen,

— vaihtoehtoisesti alentamaan sakkoa ja määräämään maksua ja korkoja koskevan uuden (riidanalaisen päätöksen antamispäivän jälkeisen) eräpäivän

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut